

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลง ไปด้วยอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทุกประเทศในโลกได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารเข้ามาช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงต้องให้ความสำคัญและคิดหาวิธีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันกับเวทีโลกได้

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยการปกครองตนเองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจการต่างๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบท เป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่างๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วม^๑

หลักธรรมาภิบาลได้เข้ามาเผยแพร่สู่สังคมไทยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นช่วงของการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ อันเป็นผลมาจาก ความบกพร่อง และการหย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการในระดับชาติและระดับองค์กร ทั้งในภาครัฐ และเอกชน รวมไปถึงการทุจริตและการกระทำผิดจริยธรรมในวิชาชีพหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการขาดการบริหารจัดการที่ดี หรือที่เรียกว่า “ธรรมาภิบาล (Bad Governance)” นั้นเอง จากวิกฤตการณ์ในครั้งนั้นทำให้ไทยต้องขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เป็นจำนวนเงินถึง ๑๗.๒ พันล้านบาทเพื่อนำมาฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ ประกอบกับ

^๑วิรัช วิรัชนิการวรรณ , การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาสภาตำบล : สาเหตุและแนวทางแก้ไข , (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๖), หน้า ๒๗๙.

สถานการณ์ในขณะนั้นได้เกิดกระแสการตื่นตัวในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดีจากองค์กรพัฒนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งนักวิชาการที่ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการที่ดีในการสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงทำให้องค์กรต่างประเทศที่ให้เงินกู้และเงินช่วยเหลือ เช่น ธนาคารโลก (World Bank) ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และองค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ควบคู่ไปกับการช่วยเหลือสนับสนุน เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และในการนำเงินไปใช้นั้นมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสถานการณ์ ดังกล่าวนี้ส่งผลให้การขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) นั้น ไทยต้องนำหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มาใช้ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและการบริหารงานภาครัฐ โดยมีหลักการพื้นฐานที่สำคัญ คือ หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความสำนึกรับผิดชอบ และหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล^๒

แนวคิดเรื่อง ธรรมาภิบาล มีบทบาทอย่างมากต่อหน่วยงานภายในประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการนำแนวคิดไปปรับใช้กับหน่วยงานอย่างเห็นได้ชัด มีการปรับลดขนาดของหน่วยงาน ปรับปรุงการบริหารให้มีคุณภาพมีการบริการสาธารณะต่างๆ เป็นที่พึงพอใจของประชาชน หลักธรรมาภิบาลมีกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดแผนโครงการเพื่อปรับปรุงในความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล^๓

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถสรุป ได้ว่า องค์กรทั้งภายในและต่างประเทศนั้นให้ความสนใจหลักธรรมาภิบาล เพราะในขณะนั้นสถานการณ์บ้านเมืองของประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา ส่วนใหญ่ประสบปัญหาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ไม่เป็นระบบและไม่มี ความโปร่งใส กล่าวคือ เกิดการทุจริตคอร์รัปชันขึ้น อีกทั้งประชาชนอันหมายรวมถึงผู้บริหารทั้ง องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และนักธุรกิจ เกิดการเห็นแก่ตัว ตักตวงผลประโยชน์เข้าตัวเองจนทำให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขึ้น จึงนำมาสู่การหันมาให้ความสนใจในหลักธรรมาภิบาล ซึ่งหลักธรรมาภิบาลนี้เป็นวิถีทางที่นำไปสู่ผลเชิงปฏิบัติในการช่วยเสริมให้แนวทางของ ประชาธิปไตยสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปสู่การปฏิรูประบบต่างๆ ของสังคม เพื่อผลักดันให้เกิดกระบวนการยุติธรรมต่างๆ ขึ้น อันเนื่องมาจากธรรมาภิบาลนี้จะครอบคลุมถึงทุกๆ ด้าน

^๒ ถวิลวดี บุรีกุล, “การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี”, ในเอกสารประกอบการสัมมนาโครงการยกระดับการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น People’s Audit, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพัฒนาระบบราชการ, ๒๕๔๗), หน้า ๒.

^๓บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ , และ บุญมี ลี , “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล ”, รายงานการวิจัย , (กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า , ๒๕๔๖), หน้า ๑๗.

ของกระบวนการปฏิบัติทางสังคมทั้งในด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน การดำเนินการทางธุรกิจ ระบบการศึกษา รวมทั้งภาคประชาชนและสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนามาจาก การจัดระเบียบการบริหารงานในตำบล รูปแบบของสภาตำบล โดยเริ่มจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติลักษณะการปกครอง ท้องที่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้มีคณะกรรมการสภาตำบลเป็นที่ปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะแก่กำนัน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ สมัยจอมพล ป . พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ได้จัดระเบียบราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยรูปแบบของ “สภาตำบล” ขึ้นเป็นครั้งแรก และได้จัดตั้งหน่วยราชการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล ” ในปี พ.ศ.๒๕๐๙ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้าง ระเบียบการบริหาร ราชการส่วนตำบลและหมู่บ้านใหม่ โดยรวมคณะกรรมการตำบลและสภาตำบลเข้าเป็นองค์กร เดียวกัน ต่อมาในสมัย จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศคณะปฏิวัติ กำหนดให้การบริหารงานในตำบลรูปแบบเดียวเรียกว่า “สภาตำบล” ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล^๕

จนกระทั่งในปี พ.ศ.๒๕๓๕ ในสมัย นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนด นโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นและปรับปรุงฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติ บุคคล ปรับปรุงการจัดระเบียบการบริหาร งานในตำบล เพื่อให้มีการกระจายอำนาจการบริหาร การพัฒนาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัวและมีทรัพยากรในการบริหารอย่าง เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ .ศ.๒๕๓๗ ส่งผลให้ สภาตำบลทุกแห่งเป็นนิติบุคคล โดยสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบล ซึ่งการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วน ท้องถิ่น^๕

เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาชนบทที่สำคัญ จึงต้องมี หลักการบริหารงานพัฒนาชนบทให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งหลักการบริหารที่มีกระแสสำคัญ ในช่วงเวลานี้คือ หลักธรรมาภิบาล ธรรมาภิบาล คือ การมีส่วนร่วม ความโปร่งใสตรวจสอบได้ และการมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้หลักประกันว่าการนำนโยบาย ทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจวางอยู่บนฉันทานุมัติอย่างกว้างขวางของสังคม และให้ความ มั่นใจว่า เสียงของประชาชนจะเป็นที่รับฟังในกระบวนการกำหนดและดำเนินนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร การก่อตั้งองค์การบริห ารส่วนตำบล

^๕สถาบันดำรงราชานุภาพร่วมกับสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย , ปัญหาการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล, (กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, ๒๕๔๐), หน้า ๓๗.

^๕เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๗.

เองก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลพยายามปรับตัวเข้าสู่ระบบธรรมาภิบาล เพราะเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคสิ่งที่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง ดังนั้น ตัวองค์กรบริหารส่วนตำบล จึงเป็นทั้งกลไก เครื่องมือ กระบวนการและเป้าหมายของธรรมาภิบาลในการพัฒนาชุมชน

ประเด็นปัญหาที่ตามมา ของการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล คือ ตัวองค์กรบริหารส่วนตำบลเองนั้นที่เป็นกลไกเครื่องมือ กระบวนการและเป้าหมายของธรรมาภิบาล มีธรรมาภิบาลหรือยัง ถ้ามีธรรมาภิบาลแล้ว มีปัจจัยเงื่อนไขอะไรที่ทำให้มีและถ้ายังไม่มีธรรมาภิบาล เป็นเพราะอะไรถึงไม่มี มีปัญหาอุปสรรคอะไร ตรงนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่จะต้องหาคำตอบให้ได้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีธรรมาภิบาล อันจะส่งผลไปถึงการพัฒนาชนบทให้มีประสิทธิภาพด้วย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหลักการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล คูตัน องค์การบริหารส่วนตำบล ด่าน องค์การบริหารส่วนตำบล โคกตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบล ตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบล แฉ่งมุด ยังพบปัญหา บุคลากรบางส่วนยังไม่ทราบข้อกฎหมายหรือข้อบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงานในแต่ละส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรบางส่วนยังเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และบางส่วนยังเห็นแก่พวกพ้องของตนเอง การบริหารงานในบางเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี ความชัดเจนในเรื่องของงบประมาณที่นำไปใช้ และผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ การทำงานในบางเรื่องไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานตามความรู้สึกของตนเอง โดยไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และไม่คำนึงถึงผลงานที่ออกมา การจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความทั่วถึงไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตการปกครอง และการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ผลของการใช้หลักธรรมาภิบาล และข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับวางแผนกำหนดนโยบายการบริหารในด้าน ต่างๆ ภายในองค์การให้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล อันจะทำให้เกิดการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ตามทัศนะของประชาชน

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ประชาชนมีทัศนะต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการของระเบียบบริหารราชการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบด้วยหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๔๒,๒๙๗ คน

๑.๔.๔ ระยะเวลาในการดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมเป็นระยะเวลา ๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชน ที่มีเพศ ต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชน ที่มีอายุ ต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชน ที่มี สถานภาพ ต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิงจังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชน ที่มี อาชีพ ต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชน ที่ มีวุฒิการศึกษา ต่างกัน มี ทัศนะต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

๑.๖ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การกำหนดนโยบาย วางแผน โครงการพัฒนาตำบล ขอบบังคับ อบต. และการจัดสรรงบประมาณ และการนำนโยบาย แผนงาน และโครงการไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่มงาน ได้แก่ งานบริหาร งานความปลอดภัย และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน งานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม งานพัฒนาคุณภาพชีวิต งานคมนาคมและสาธารณูปการ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และประชาธิปไตย

ธรรมาภิบาล หมายถึง หลักในการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลให้เกิดความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานแก่บุคลากร ประกอบด้วย หลักการบริหารงานตามหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม หมายถึง การบริหารงานตามกฎหมาย ขอบบังคับต่าง ๆ ด้วยความถูกต้อง ความดีงาม มีการกระจายอำนาจการพัฒนาคู ลากรอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติ มีกระบวนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน รับผิดชอบให้บุคลากรยึดถือหลักความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

หลักคุณธรรม หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรยึดมั่นความถูกต้องดีงาม สร้างคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น ทำให้สังคมมีเสถียรภาพ ทุกคนสามารถอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขด้วยความมีระเบียบวินัย

หลักความโปร่งใส หมายถึง กระบวนการทำงานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีการเปิดเผยตรงไปตรงมา สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ บุคลากรและประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง มีกระบวนการให้บุคลากรสามารถตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารงานที่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมรับรู้ การวางแผนการปฏิบัติงาน การประเมินผลงาน และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหา เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและมีพลังในการทำงานร่วมกัน

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรและผู้บริหารใส่ใจต่อปัญหาอย่างมีความรับผิดชอบต่องาน ผลของการปฏิบัติหน้าที่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้และสร้างความพึงพอใจต่อทุกฝ่าย

หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม การปฏิบัติงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความรวดเร็ว มีคุณภาพ คุ้มค่า คุ้มค่าให้บุคลากรปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของงาน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑.๗.๑ ทำให้ทราบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ตามทัศนะของประชาชน

๑.๗.๒ ทำให้ทราบทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์